

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGÓ 40 FILLÉR. A MELLÉKLET 80 FILLÉR. AMERIKÁBAN AZ ELŐFIZETÉSI DIJ PORTÓVAL EGYÜTT 2 DOLLÁR. TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÖLDÜNK.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, NYIREGYHÁZA, DESSEWFFY-TÉR 10.

Az átadás elől való veszélyes kitérés.

(Ap. Csel. 24., 24—25.)

Amióta az emberiség a bűnbeesés által az Istennel való szoros összeköttetést megszakította és ebből az Istennel való harmóniából kiesett, nem szűnt meg Isten az emberiséget az ő végtelen nagy szeretetével visszacsalogatni az ő vele való szoros közösségbe. A különböző emberekkel különböző utakon akarja Isten ezt a célját elérni. Egyesekkel úgy érezte Isten végtelen nagy szeretetét, hogy boldogsággal és örömmel tölti meg szíveiket. Talán mondhatjuk, hogy gyermekeket és serdülőket von magához az Isten ezen az uton. Idősebbeknél a csapások, szenvedések alkalmasabbak arra, hogy Isten után érdeklődjenek és hangját meghallják. Ha Istenünk nem is szűnik meg egész életünkön át magához hívogatni, mégis vannak olyan időpontok minden ember életében, amikor Isten különösképen szól hozzá; amikor éreztük: „ezt nem ember mondja nékem, hanem Isten szól hozzám,” talán egy szolgája által. Alapigénk is egy ilyen embert állít elénk, akihez Isten egy szolgája által világosan és érthetően szólt. A legnagyobb balgatagság, amit ilyenkor elkövetünk az, ha Isten szavára nem hallgatunk, ha mindenféle kifogásokkal állunk elő. Egy intő példa erre Félix, akinek magatartásából megismerhetjük közelebbről az „átadás elől való veszélyes kitérését.”

I. Az Úr csodálatos vezetése által kellett Félixnek Pállal, az Ur apostolával találkoznia, hogy az ő mennyei világosságával világítsa sötét lelkébe. Az Urnak különös kegyelme volt ez, hogy ennek a helytartónak, aki előtt mindenki térdet hajtott és hízelt, akadt valaki, aki meg merté mondani az igazat és figyelmét felhívni arra a napra, amelyen ő is alattvalóival megjelenik az Ur ítélőszéke előtt, aki előtt nincs személyválogatás. At is érezte Félix ennek a pillanatnak jelentőségét, egy ideig küzdött is magával. A lelkitusa eredménye ez volt: „Mostan eredj el, de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hívatlak téged.”

Ahoz kétség nem férhet, hogy Pál apostol csak Félix javát akarta, szerette volna őt is oly boldognak látni, mint amilyen ő maga. De Pál tudta, hogy ennek a boldogságnak főfeltétele a bűnbocsánat; de ez csak bűnismeret által lehetséges. Erre a bűnismeretre akarta Pál Félixet rávezetni. De Félix erre az utra nem akart rálépni. Vajjon miért?... Hogy minden igazságtalansággal szakítson, hogy a megvesztegetés által szerzett vagyonát vegesse el magától, hogy szegénynek, mint gazdagnak egyformán szolgáltasson igazságot, erre nem volt hajlandó. Az igazságtalanságról Pál rátér az erkölcstelenségre. E bűnnek nyomai ott voltak láthatók Félix arcvonásain. Sokkal jobban szerette ezt a bűnt is, mintsem hogy elhagyja. Ezért Pált elutasítja, gondolván, talán más alkalomkor jobban tud megválni bűneitől. Hányan mondták már ezt Félix után, majd máskor..., mert nem akartak bűneiktől megválni.

Lehet azonban, hogy más oka is volt ennek az elutasításnak. Talán Félix már régen megutálta bűneit és terhesnek találta a bűn rabláncát, amiért is szerette volna ezeket nyakáról lerázni, de erre nem volt sem ereje, sem bátorsága. Nem tudott büntársainak egy határozott nemet mondani. Nem volt meg a bátorsága arra, hogy jóvá tehető bűneit tisztázta volna. Bocsánatot kért volna attól, akit megbántott, megbocsátott volna annak, aki megsértette. Így gyávasága miatt továbbra is meg kellett maradnia az általa rég megutált bűnök szolgálatában. Oh, hány ember szenved így a bűn rabszolgasága alatt? Szeretnének bűneiktől megszabadulni, de hiányzik a bátorság, hogy azt talán bevallják. A bűn elkövetéséhez volt bátorság, de a bevalláshoz nincs. E gyávaság miatt azután bármilyen világosan és érthetően is szóljon hozzánk az Ur, mégis elhalasztjuk az átadást. Egy világos példa erre Pharaó élete.

A Szentlélek hangjának elnyomása is egy ok az átadás elől való veszélyes kitérésnek. Ez már tulajdonképpen bennfoglaltatik a két első pontban, mégis szükséges, hogy megemlítsük. Ez a lélek, aki csendes óráinkban társalog velünk, jó tanácsadónk a választaton, vilá-

gosságunk a sötétségben, sokszor át is vagyunk haiva igazságától; de amikor jön a világ csábitásaival, előbb hallgatunk annak szavára és elnyomjuk megint azt a jó hangot. Így ez a lélek visszavonul, hangja egyre halkabb lesz, végül már egyáltalában nem halljuk.

II. Minekutána láttuk e veszélyes kitérésnek okait, lássuk annak következményeit is. Mi sem természetesebb, hogy meg kell maradnunk a bűn rabszolgaságában, ha még szeretjük és ragaszkodunk hozzá. A Sátán önként nem veszi le kezét rólunk, ha mi nem igyekszünk karmaiból megszabadulni. Továbbra is szenvedélyeink uralkodnak felettünk, bármennyire is szeretnénk azokat legyőzni. Éppen ez a zsoldja a bűnnek, hogy továbbra is bűnözni kell, ha nem szakítunk minden bűnnel és nem szolgáltatjuk ki magunkat Urunknak. Nagyon téved az, aki azt gondolja, hogy teljesen nem szolgáltatja ki magát az Urnak, de azért a durvább bűnöktől megtartóztatja magát. Ez egy darabig talán megy, de ha az Ur egyszer emiatt az ellenállás miatt leveszi kezét rólad, akkor menthetetlenül süllyedsz a bűn útján, míg a bűn posványáig eljutsz. Milyen reménytelen állapot ez. Az ilyen élet csak esés és felkelésből és újbóli esésből áll.

Még súlyosabb lesz a helyzet azáltal, míg egy másik bűnösnél, aki ugyanazon bűnökkel talán elköveti, mégis lehet reménye az embernek, hogy még megtérhet, de az ilyennek szive megkeményedik, úgyhogy az Ur igéje nem fog

rajta semmit, annyi, mintha az ember falra borsot hány, amint a közmondás mondja. A legszebb vallásos ének sem tudja már őket álmukból felrázni, szívüket megpuhítani. Az Urnak legnehezebb csapásai is csak még jobban keményítik meg szívét.

Egy intő és figyelmeztető példánk van erre az Ótestamentumban Pharaó példájában. Először ő keményítette meg szívét, dacára az Ur hívogatásának és kérésének Mózes által, de azután az Ur keményítette meg szívét. Akinek egyszer az Ur keményíti meg szívét, azt senki megpuhítani nem tudja. Hallhatja az a legszebb és legmélyebb prédikációt, bensejét nem változtatja meg. Ide jutott egy Pharaó, egy Saul, egy Judás, egy Ananiás és Saphira. Okuljunk ezeken a példákon.

Mindegyiknek szörnyűséges kimulása volt e világból, de még szörnyűbb ennél a büntetésük az örökkévalóságban. Jézus azt mondja: Ott léssen sirás és fogaknak csikorgatása. Amint nincsenek szavaink a mennyország dicsőségének leírásához, úgy hiányoznak szavaink az örökkévalóság borzalmai leírásához. Vannak egyes bibliakutatók, akik a poklot úgy magyarázzák, hogy ott tovább az embernek ugyanazon bűnökkel kell üzni, amelyeknek hódolt itt a földi életben; de míg itt a földi életben mégis volt egy kis élvezete a bűnben és nyújtott egy kis áldórmet, az ott teljesen hiányzik. Ott a szívben ég a vágy az élvezet után, de ezt a vágyat, tüzet semmi sem elégti

Elhelyezési rendszerünk milyen kötelességeket ró prédikátorainkra ?

(Folytatás.)

Ha a hívő gyülekezet, a hívő prédikátor, a hívő superintendens és a hívő püspök imájukban Istent kérik, hogy végeredményben ő helyezze el a prédikátort a neki legjobban megfelelő munkamezőre, ahol legjobban növekedhetnek, gyümölcsöt hozhat; akkor ez szerintem a lehető legideálisabb bibliai álláspont, amely Istennek és a Szentléleknek suverén döntését respektálja és elvárja. Ahol pedig Isten s a Szentlélek döntött, ott minden emberi önzésnek, tervnek, hiru ábrándnak el kell hallgatni. Az isteni providentia talán sehol másutt s sehol másképpen nem látszik meg oly szépen s világosan, mint éppen a methodista egyház prédikátor elhelyezési rendszerében. Eppen ez a rendszer biztosítja a Szentlélek számára a legnagyobb befolyást, mely megakadályoz minden emberi célt, befolyást, tervezetést, önzést, dicsőség keresést s egyéb emberi gyarló törekvést!

Az apostoli korban is azt látjuk, hogy úgy az apostolok, mint a gyülekezetek, a Szent-

léleknek a legnagyobb befolyást és beleszólást engedték a gyülekezetnek legapróbb ügyeibe is. A munkatársak megválasztása, a munkamező kiválasztása, az ottartózkodás időtartama, mindazt a Szentlélektől kérték és várták s a Szentlélek irányításának engedelmeskedtek. Eddigi tapasztalataim, tanulmányaim alapján bátorodom kijelenteni, hogy egyetlen egy egyházban sem adatik oly tág tér a Szentlélek munkájára, ami a munkásokat és a munkamezőt illeti, mint éppen a püspöki methodista egyházban! Azért elhelyezési rendszerünk első kötelessége a prédikátorra: *hogy magát elhelyeztesse a feletteseitől kiszemelt helyre!*

Az olyan prédikátor, aki bármi uton módon, esetleg meg nem engedett eszközökkel is azon fáradozik, hogy a saját maga elhelyezését irányítja, befolyásolja, kikényszeríti, avagy elhalassza, az letér a bibliai alapról. Ha pedig letér a bibliai alapról, akkor vét elsősorban is *önmaga ellen!* Önmaga ellen, mert nem a bölcs Istenre bízta magát, hanem rövidlátó, gyarló emberi bölcsességére, számításokra, emberek kegyeire, hizelgésére, csábitására, avagy saját lelkében támadt hiru ábrándokra! Önző anyagi célok, esetleg hamis ambíciótól tulfutott becsvágy, hir, dicsőség utáni vágy is serkenhetnek egy prédikátort arra, hogy titokban vagy nyíltan, saját maga irányítsa s vegye kezébe

ki. Rettenetes lehet ez az állapot már csak azért is, mert ott tudja mindenki, hogy maga oka ennek a boldogtalanságának.

Ha e helyett a boldogtalanság helyett boldogságot, örökké tartót akarsz, akkor ne halogasd az átadásodat, mert csak a mai nap, a jelen pillanat a tied! Ámen.

Hecker H.

HIREK.

Evangelizációk:

Nyiregyházán a budapesti gyülekezet prédikátora: Hecker Henrik evangelizált XII 14 XII 18-ig.

Dombóváron Dr. Szalós Albert a budakeszi üdülőtelep vezetője evangelizált I 3—I 8 ig. Tétélei ezek voltak: Megszentelt tudatlanság. A megengedett kételkedés. A nyugodt élet. Az igazi bűnbánat. Miért küzdünk? Mit hoz a jövő?

Óbecsén, Zentán, dec. havában néhány magyarnyelvű állomáson pedig a miskolci gyülekezet prédikátora: Liebstöckl Jenő evangelizált.

Kispesten ugyancsak dec. havában Funk Márton evangelizált. Beszédét Hecker Henrik prédikátor tolmácsolta magyarra.

— A veliki—becskereki (nagybecskereki) ifjuság prédikátoruk vezetésével igyek-

szik új állomásokat létesíteni. Így 35-en kimentek „Elemér“-re s énekközzel igyekeztek az ott összegyűlekezett népnek szolgálni.

— Écskán is szolgál Sebele prédikátor az Igével, ahol 15—20 ember szokott állandóan összejönni s Igére figyelni.

— A nyiregyházi gyülekezet által fenntartott napközi otthonban hetenként négy napon a kifutó, heles és a napszámos fiuk ingyen levest kapnak, aminek az éhezõ didergők igen örülnek.

— Hitmélyítő konferencia Györkönyben. Jan. 5—8-ig Weinbrenner H., Dr. Meyer F., Hecker H. és Hecker A. prédikátorok bevonásával a györkönyi gyülekezet prédikátora hitmélyítő konferenciát rendezett evangelizációval összekötve. Tárty: Péter I. levele. A keresztyén élet dicsősége. A keresztyén élet költeménye önmagával, másokkal, az állammal, a családdal és a világgal szemben.

— Évi konferenciák. A magyarországi missziói konferencia ez évi ülése Dombóváron lesz febr. 24 én. A jugoszláviai missziói konferencia ülése pedig Veliki—Becskeken márc. 1-én. Részletes programot jelen számunkban nem adunk. Mind két ülésen Dr. Nuelsen püspök fog elnökölni.

— Előfizetés Igen kérjük lapunk olvasóit, jóbarátait, hogy mult évi és jelen évi előfizetésüket legyenek szivesek rendezni.

elhelyezésének kérdését, a helyet és az időpontot illető eg. Az a palánta, amelyik maga akarja a kertésznek megszabni, hová ültesse el és mikor ültesse el, az egész biztosan elfonnyad, kiszárad s nem hoz termést! Az a juh, amelyik nem a pásztor által dirigáltatja magát, hanem maga akar a saját választotta utakon s a neki jöleső időben legelőhöz' friss vízhez és hajlékhoz jutni, az olyan fickándozó juh biztosan eltéved a nyájtól, lebukik egy szakadékba, lábát, esetleg nyakát szegi; kiteszi magát a sötét éjszaka sokféle veszedelmének, gonosz rabló támadásának és vérszomjas farkas éles fogainak! Oh te palánta, maradj nyugodtan a bölcs kertész kezében! Oh te juhocska, maradj vesztég, a jó pásztor ölében! Önterveiddel, akaratosságoddal, önfejűségeddel ne árts önmagadnak!

De nemcsak önmagának árt a türelmetlen, fickándozó, ugrádozó, elégedetlenkedő, követelődző, saját elhelyezését mozgató s irányító prédikátor, hanem *árt társainak is*, kik vele egy szervezetben, egy országban, egy nép megmentése érdekében munkálkodnak.

Ha a munkatársak látják, hogy egy prédikátor saját terveit s céljait meg nem engedett eszközökkel igyekszik előmozdítani s elhelyezésére befolyást gyakorolni, akkor az emberben szunnyadozó régi Ádám felébred s igyekszik hasonlóképpen gondolkodni és cselekedni, arra

az álláspontra helyezkedvén, ami másnak szabad, az nekem is szabad! Ha másnak sikerült saját terveit megvalósítani, talán nekem is sikerül!

Ez az a jellembeli kár, ami a többi prédikátorra ártalmas, de ártalmas lehet azoknak földi dolgaira, körülményeire és az általuk eddig kiszolgált gyülekezetekre is. Prédikátor testvér, ne feledd, ha az elhelyezés körül nem bibliai állásponton állva s nem Isten gyermekéhez illően viselkedsz, ezzel nemcsak magadnak, de kollégáidnak is ártasz és ellenük vétkezel!

De vétkezel a földi egyház ellen és annak Isten által kirendelt vezetői ellen. Valaki csak ott tud igazán nagy örömmel dolgozni, ha tudja, hogy az Úr állította őt oda, arra a helyre. Ez az öröm nem lehet ott, ahol az illető tudja, hogy őt nem az Úr, hanem ő magamagát állította oda. Az ilyen lelket nem a munkakedv indítja, ösztökéli, inkább az önvád bántja, lehangolja, akadályozza. Előbb-utóbb világos lesz előtte az is, hogy a Szentlélek által kellett volna magát vezetettínie, mint Pál apostol is tette, de mivel ezt megakadályozta, folytonos lelkiismereti tusákat, csatákat fog vívni s nem tudja örömmel hirdetni s másoknak is ajánlani, hogy mindenben a Szentlélek vezetésére bízzák magukat. Tehát gyakorlati munkájában hiányzik az áldás, a felülről jövő felelet, az isteni pecsét és jóváhagyás! Ameddig az illető ott lesz, a

Ember! a világban ne keress örömöt . . .

Ember! a világban ne keress örömöt,
ott meg nem találsz.
Vérző lábakkal ott csak a szenvedés és
a bűn útját járód.

Ember! amit megad ma néked a világ,
holnap vissza kéri,
S az adott örömet, a bánatot néked
pazar kézzel méri.

Ember! ottan nincsen igaz őszinte szó.
mind csak pusztá érdek,
Mik hizelgők ugyan, s Te hiszel is bennük
bár, megcsaltak téged.

Ember! ottan látszat mind, mi előtted van,
mind csak talmi jószág.
Aminek muldsát követheti könnyen:
kárhozat valóság.

Ember! a világban mely előtt térdet hajtsz,
sokszor bálvány - Isten,
És ilyen Istentől, bármint is szeretnéd!
ne várd: hogy segítsen.

Ember! mig van iaőd, tekintsél az égre,
s nézz a Golgotára,
Hosszan tűrő atyád, s megváltó Jézusod
megtérésed várja.

N. E.

Bizonyságtétel.

Bizonyságot szeretnék tenni az Urról, ki mindent tud. A jácint virág nyílásakor történt. A piacra mentem volt, hol a virágárosoknál szebbnél-szebb jácint volt látható. Miután a virágot nagyon szeretem, legeltem szemem rajta azon gondolattal, mily jó volna ha ezek közül egyik az én asztalomon volna, különösen egy rózsaszínű tetszett meg nagyon, de nem volt pénzem, hogy megvehettem volna, s így virág nélkül mentem haza. Az ebéd készítéséhez fogtam, mialatt a virágról el is felejtkeztem. De az Úr nem feledkezett meg róla, bár nem is imádkoztam ezért, csak gondolatban foglalkoztam vele. Mi történt? fél 1 órakor egy rózsaszínű jácint díszítette asztalomat.

Egy másik eset: Egy vasárnap reggel, midőn felkeltem, süteményszag ütötte meg az orromat és annyira megkívántam, hogy elhatároztam magamban, hogy sütni fogok. De én a vasárnapra való eledelt szombaton szoktam elkészíteni. Tusakodtam, mitévő legyek? „Vasárnap nem főzök. most megszegnéd elhatározásod, hogy kívánságodat kielégítsd”? Jó ideig tusakodtam még, míg végre is legyőztem a sütemény iránti kívánságomat! Megszenteltem a vasárnapot! Alig múlt el néhány óra, még ebéd előtt kaptam egy csomagot, melyben nem csak cukor és sütemény volt, hanem sok oly déli gyümölcs is, amelyet életemben még nem is láttam. Ugy fogadtam, hogy az Úr küldötte

saját maga választotta helyen, nem lesz nyugta, mert mindig érezni fogja azt, hogy a Szentlélek más valakit akart azon a helyen megáldani s ő ezt megakadályozta! De nemcsak az egyház ellen és a gyülekezet ellen, hanem a püspök és superintendens ellen is, vét, mert ignorálja bölcsességüket s semmibe veszi az Úr előtti felelősségüket. Nem tételezi fel róluk, hogy ők is Isten elé vitték s lelkiismeretük szavára hallgattak, mikor az elhelyezés fontos kérdéseit nem kicsinyes emberi szempontok, de az egész munkát, annak multját, jelenét s jövőjét átölelő szempontok szerint helyezték el az egyes prédikátorokat. Ha már világi hatóságoknál, hivatalnokoknál nem szép, ha alantasabbak belevágnak feletteseiknek jogkörébe és hatáskörébe, úgy hívő gyülekezetekben, hívő prédikátoroknál különösen nem szép, ha valamelyik prédikátor önerőlködése s önelhelyezése folytán, a püspök, vagy a superintendens hatáskörébe vágott. Ahol az alázatosságnak és szelidséggel párosult engedelmességnek ilyen pofont ad egy prédikátor, ott nagy jellembeli fogyatkozás észlelhető, ami semmiképpen sem jó ajánlólevél s ami megnehezíti az ilyen prédikátorral való közös munkálkodást.

Ha alázatosan, Istentől eredőnek veszi a prédikátor az elhelyezést, akkor is egész csomó kötelesség vár rá. Vegyük ezeket sorba:

1. Ha egy új munkatérre kerül, első kötelessége, hogy megismerje gyülekezetét apraját, nagyját, a vasárnapi iskolában, az ifjusági egyesületben s a gyülekezetben. Jó, ha a helyi szokásokat, a nép gondolkodását is figyelemmel kíséri s prédikációiban erre tekintettel van. Minél jobban megismeri gyülekezeti tagjainak természetét, gondolkodását, szokásait, foglalkozását, műveltségét, lelki életét, hitéletét, annál inkább tudja majd sikeresen hirdetni az Igét. Pál igyekezett a zsidónak zsidó, a rómainak római lenni, vagyis megtanulta, hogyan alkalmazkodjék az egyesekhez. Más volt az athéni görög gyülekezetben való viselkedése s más a jeruzsálemi gyülekezetben.

2. Az elhelyezett prédikátor új gyülekezetét egyes személyeiről, a gyülekezetnek speciális dolgairól ne nyilatkozzék ítélet formájában. Sértené az érdekelteket. Inkább csendességben töltse az első heteket és hónapokat s hallgatásba merülve tanulmányozza a gyülekezet tagjait, helyzetét s a gyülekezetben tapasztalható körülményeket s viszonyokat.

3. Ne lépjen fel rögtön reformokkal! Ne akarjon mindjárt az első hetekben más istentiszteleti sorrendet, más helyet, más órát, más egyesületeket bevezetni, abban a hiszemben, hogy mindaz, amit az előd tett s bevezetett, nem jó, csak az, amit ő létesít. Viselkedjék az

azt, ki egyedül tudta gondolataimat s ki jól ismerte tusakodásomat és helyzetemet. Mint már annyiszor, most is bizonyoságot nyertem afelől, hogy amit nem is kértem imával, csak szívem mélyén éreztem, azt az Úr megadta. Ebből a következő tanulságot vontam le: 1. az Úr tudja és látja szívünk legrejtettebb gondolatait is, akár jók, akár gonoszak; 2. Ő tudja mire van szükségünk, még mielőtt kérjük. 3. Amennyire örültem, hogy az Úr szívem kívánságát teljesítette, úgy örül az Úr, ha az Ő akaratát cselekszem.

Ebben az évben 3-szor sütöttem kenyeret. Első két sütésem sikertelen volt. okát nem tudtam eltalálni, a liszt ugyanaz és ugyanazon módszerrel sütöttem mindig. Most a harmadszori sütésnél rájöttem. Az előbbi két sütésnél későn keltem, imámat csak futólag végeztem, mert siettem dagasztani és szokot áhitatomat csak a dagasztás után végeztem. Most pedig a dagasztás előtt végeztem el áhitatom, és mily csodálatos volt, a dagasztás sokkal könnyebben ment és a tésztám csakhamar olyan volt, mint a selyem. Rájöttem az első két kenyérsütés sikertelenségének okára. Arra is rájöttem, hogy előbb a mennyei kenyérrel kell foglalkoznom, azután a földi kenyérrel. Mert nemcsak földi kenyérrel él az ember, hanem Istennek Igéjével is.

T. I.-né.

előd munkája iránt annyi picetással, hogy még a tényleges rossz szokásokat, rossz időbeosztást is csak lassan, fokozatosan szüntesse meg, nehogy olybá vegye őt gyülekezete, mint aki beképzelt a maga tudására s akinek semmi sem jó, csak az, amit maga kitalált. Az új helyen igyekezzen a prédikátor megnyerni az összes tagok bizalmát. Hogy mi módon? Azt Isten lelke megérezeti vele. Aztán, ha megvan a gyülekezet bizalma, nyugodtan hozzáfoghat a reformokhoz. Nem fogja ellenezni senki; ellenkezőleg, készséges munkatársa lesz a reformok megvalósításában a gyülekezet minden tagja.

4. Elődjéről ne hallgasson semmiféle pletykát. Lesznek, akik ily módon akarnak az új prédikátornak kedveskedni, hogy az eltávozott prédikátorral mindenfélét beszélnek. Ha egy prédikátor ezeket meghallgatja, tudja meg, hogy ugyanezek a személyek majdan órála, az utódnál ugyancsak pletykáznak. Legjobb kurtán lejtteni a hírhordókat! Ezt úgy lehet megtenni, hogy az elődről, mindig a legjobbat s a legszébbet beszéled a gyülekezet tagjai előtt! Ha ezt hallják, nem mernek rágalmatokat, vagy híreket hordani! Ha az elődnek voltak hibái, azokat is szeretettel s türelemmel hordozd, akkor a tiedet is fogja új gyülekezeted hordani! Ha elődödöt dicsérik, egyik, másik ténykedését

Magyarország asszonyai tétlenül nézik gyermekeik tragédiáját.

A magyar nők Rothermere-emlékalbum-bizottsága ülést tartott. Nagy Emilné felhívást olvasott fel, amelyet az angol nőkhez intéztek. Abban állt a cimbeli idézet. E sorok írója egy nagyon magasrangu államhivatalnokokból álló társaságban beszélgetett erről a magyar gyermek-veszélyről. Az egyik ur keserűen mondta el, hogy nemrégiben részt vett egy gyermekvédelmi intézmény díszes ülésén, ahol a lehető legmagasabb társadalmi és vagyoni állású urak és hölgyek voltak jelen és törték fejüket, miként lehetne megmenteni a veszendő magyar gyermekeket. Felálltam — ugymond — mert nem tudtam szó nélkül állni ezt a nagyképűsködő szalmacséplést, mely az ilyen ülésekből ugynevezett „társadalmi“ ügyet, eseményt s kötelességet csinál, de csakis az ülésekből és folyton a személytelen közönség jólelkűségére spekulál ki akciót, vagy elhatározza, hogy a kormányhoz fordul pénzért és így szóltam: Hölgyeim, nagyon egyszerűen és röviden jelentékeny segítséget lehet nyújtani. Mindazok a vagyonos hölgyek, akiknek nincs gyermekük, vagy már felnevelték azokat és egy-két gyermek eltartása nem jelent rájuk nézve anyagi nehézséget, vállaljanak el egy-két gyermeket nevelésre. Ezt kezdjék meg a jelenlévők közül azok, kik erre anyagilag köny-

magasztalják s úgy érzed, hogy nagyon is csüggnék elődödön — az ne fájjon neked, azért ne légy irigy s ne légy rá féltékeny, hanem inkább örvendj, mert akik elődödöt szerették s érdemeit előtted dicsérik, ha igazi testvér vagy, egykoron, ha elhelyeztetel ebből a gyülekezetből, téged is fognak leendő utódod előtt dicsérni. Nem azok lesznek jó munkatársaid, akik szapulják elődödöt, hanem azok, akik szerették elődödöt s dicsérik őt! Tehát légy bölcs és vigyázz hogy mit beszélsz elődödéről és mit fogadsz el a róla mondott véleményekből!

5. Lehet, hogy olyan gyülekezetbe kerülsz, ahol a tagok álmosak, hidegek, ridegek, közömbösek. Ne kezdj menydörögni a hibák ellen, hanem szeretettel mutass rá Isten Igéjével, milyen melegsivű, milyen éber, milyen adakozó egy igazán hívő gyülekezet. Ne ejts sebeket gyülekezeted tagjainak lelkén, hanem a felfedezett sebekbe csepegtess a szeretetnek, szelidségnek, megbocsájtásnak, türelemnek olaját. Ha kötözöd s orvossággal kezeled a sebeket, sokkal hamarabb gyógyulnak be, mintha bűntető beszédekkel, kemény ököllettel s csipős szavakkal tépdessed véresre! Ne a menydörgés fia légy, hanem a békesség Királyának fia, ki a menyegzőre hívogat. Kődobálással nem lehet verebet fogni. Csaholó kutyákat nem lehet

nyen vállalkozhatnak. A példa ragadós lesz a terem falain kívül is. Kinos feszengés lett ebből. Ezt az őszinte urat a gyűlés után nagyon megrótták „tapintatlanságáért” és azóta se jutott abba a helyzetbe, hogy eféle ülésen résztvehessen. Azt hszűk, nem is fog. Persze, nem jelentkezett egy vállalkozó sem. Pedig ez lenne az igazi kereszténység, mert azt mondja Jézus, hogy „valaki egy ilyen gyermeknek gondját felveszi az én nevemben, nékem veszi fel gondomat.” (Máté 18., 4) A bibliát sokan primitív, egyszerű könyvnek tartják. Az is. Mert az a rendeltetése, hogy mindenkire szóljon, mindenki megértse. Az emberiség minden — ugynevezett — problémájára ad tanácsot. Csak meg kell keresni benne. De nem raffinált címek alatt, amikkel az évezredek emberi kép mutatás ruházta fel a problémákat, hogy önmaga áltatására álarc alá rejtse azokat. A biblia mindent a maga nevében nevez, egyszerűen, de őszintén és igazul. Nekünk is meghagyja, hogy „legyen a ti beszédek úgy, úgy és nem, nem.” Ime egy jó példa a gyermekvédelem ügyében a fenti idézet. A „vallásos” emberek mindig csak azt szokták idézni Jézus beszédéből, hogy engedjük hozzá a kisdedeket. De ő azt is meghagyta, hogy aki teheti, vegye fel a gondjukat. Milyen jó lehet gazdagnak lenni! mert az könnyen megszerezheti magának azt a gyönyörűséget, hogy elhagyott gyermekek gondját veszi fel!...

K. R.

Lengyelország józanodik, a magyar állam milliárdokkal segíti a szesztermelést

Maillóth Nándor báró, tokajvidéki bortermelő és országgyűlési képviselő egy nyilatkozatában arról panaszkodik, hogy elromlott a magyar bor lengyelországi piaca. (Szóval „a testvér lengyel nemzet” sorsából ez fáj, a magyar bortermelőknek? Nekünk ez öröm. Úgy látszik — józanodnak. Bár ők azt mondják, hogy a magyar helyébe idegen kerül. Hát nem mindegy az, kitől jön a méreg? Mondták már azt is, hogy a lengyel pálinka szorítja ki a magyar bort). De bármiként legyen is, azt mondja továbbá a báró, megvan a remény, hogy a kormány még idejében megsegíti a tokajvidéki bortermelőket. Még a tavaszi munkák előtt megkapják az olcsó állami kölcsönt, Holdanként 400—500 pengőt: 4—6 %-os kamatra, „a többi kamatterhet az állam vállalja magára”. Ezt mi nem tartjuk az adók helyes felhasználásának. Ezeket a nehéz verejétkkel összehordott filléreket sokkal helyesebb célokra is fel lehetne használni, s ezek között nem utolsó sorban az ellenkező célra: — az alkohol elleni mentőmunka támogatására. Úgy éreztük, hogy ez nagyon hazafias dolog volna. „Maga az a baráti viszony” mondja többek között Maillóth báró, „amely Lengyelország és Magyarország népe közt hagyományos, szintén azzal biztat

vasvillával elhallgattatni, hanem kenyérdobással!

6. Elődd munkáját ne kicsinyeld fe. Lehet hogy sok könny és ima dacára sem tudott valami számottevő vagy szembevethető eredményt felmutatni. Éveken át ott működött s készlettel a talajt. Utána te jöttél s nagyon rövid idő alatt, sok eredményt tudsz felmutatni. Hajlandó vagy azt az eredményt a magad ügyességének, szorgalmának betudni, pedig tévedsz. Az eredmény csak természetes aratása annak a magvető munkának, amit elődd csendben kifejtett. Tehát statisztikákkal, nagy győzelmekről szóló tudósításokkal ne ártsd magad, gyülekezetet, avagy felekezeted! Minden elért eredményt a magunk javára szeretünk elkönyvelni, pedig igen sokszor tévedünk! Egy lélek megtérése sokszor nem a prédikátor szép beszédjének s könnyeket fakasztó imájának tudható be, mint inkább annak, hogy a gyülekezet utolsó lócáján ülő vak koldus asszony csendben imádkozott annak a léleknek megtéréseért! Tehát ne a magad érdemét, inkább elődd érdemét hangoztasd! Mert úgy járhatsz, ha azt jelented negyedévi konferenciái jelentésedben: Mikor ebbe a gyülekezetbe kerültem, keveset adakoztak, de ez rövid ittműködésem után az Úr segítségével megváltozott. Ha ilyen, egy kicsit büszkén hangzó jelentéseket olvasol,

lehet, hogy egyszer a te utódod is ugyanolyan fog olvasni a te munkádról. Tehát sohase kisebbitd elődd kifejtett munkáját és sohasem tulozd a tiedet! Légy alázatos! Ha tényleg sokat dolgoztál, majd az Úr felmagasztal a maga idején!

7. Magatartásodtól szintén sok függ. Ha szerény, barátságos vagy mindenkivel szemben, ha érzi testvéreid, hogy a szegények éppen olyan kedvesek előlled, mint a gazdagok, hogy nem teszel kivételt gazdag és szegény közt: akkor megbecsülnek s szeretnek. Ne hizelegj a gazdagoknak, a befolyásos embereknek, ezzel lebecsülöd azokat, kiknek nincsen hatalmuk, befolyásuk, pénzük! Uj prédikátorától a gyülekezet rendesen igen sokat, talán többet vár, mint amit az új prédikátor nyújtani tud. Tele várakozással és reményekkel néznek az új prédikátorra. Még olyanok is, akik nem is tagjai a gyülekezetnek, azok is előlegezett bizalommal és várakozással nézik székfoglalásodat, viselkedésedet, modorodat. Ha igazán szerény, szolgálatkész, alázatos szívű tanítványa vagy Jézusnak, akkor ezzel megnyerted az egész gyülekezetet, úgy a tagokat, mint az érdeklődő barátokat. Érezzék tehát minden szavadból azt, hogy a Krisztus szeretete szorongat és indít!

(Folyt. köv.)

bennünket, hogy a tokaji probléma a piac szempontjából is megoldást talál. Micsoda „baráti viszony“ az, amelynek fennmaradhatása érdekében kötelessége az egyik félnek jőpénzért meginni a másik borát, hogy meglegyen oldva a — „tokaji probléma“? Meglehet azt másként is oldani. Ugy, hogy maradjanak a szőlősgazdák tényleg szőlősgazdák, amint nevezni szeretik magukat, termeljenek szőlőt és ne bort s akkor többet használnak nemzetüknek is, meg más nemzeteknek is, mert az árvalmas alkohol helyett egészségadó gyümölcs-csel traktálnak.

K. R.

„Lelkiismereti pénzek“

A holland hivatalos közlönynek szinte minden hét végén van egy egész szokatlan közleménye. A közlemény bizonyos pénzekről számol be, amelyeket azok az adófizető polgárok küldtek el az állam pénztárába, akik úgy érezték, hogy a rájuk kivetett adó kisebb, mint amennyit ők viselni képesek s mint amennyivel ők az állam terheinek a viseléséhez hozzájárulni kötelesek volnának. A hollandi hivatalos közlöny ezeket a pénzeket „lelkiismereti pénzek“ cím alatt könyveli el. Például a legutóbbi évben is ezeknek az összegre egy millió hollandi forintot tett ki.

Ne mosolyogjunk ezen a való igaz tényen, hanem mondjuk ki őszintén, hogy Hollandia nagyságának és virágzásának egyik forrását képezik ezek a lelkiismereti pénzek. Nem az összegüknél fogva, hanem annak a léleknek az alapján, amely annyira finom és érzékeny, hogy nem tűri a terhek kölcsönös hordozása krisztusi törvényének megsértését még abban az esetben sem, ha ez látszólagosan az ő egyéni károsodását jelenti. Ez a finoman érzékeny, az áldozatra a végtelenségig kész keresztyén lélek képes egyedül olyan eredményes életet fakasztani, amely messze híressé teszi Hollandiát és benne a hollandi református egyházat.

Gondoljuk meg, hogy az 500.000 tagot számláló u. n. hollandi szigorú református egyház minden állami támogatás nélkül egyedül tart fenn egy saját egyetemet, egy lelkészképzőt s emellett fizet több száz lelkészt, tanítót s gondoz ugyanannyi templomot és iskolát. Miből teheti mindezt? Jól értsük meg, hogy semmiképen sem a híressé vált holland gazdaságból, mert specialisan ennek a szigorú református egyháznak a hívei többnyire szegény emberek. Mindez tehát nem a gazdagok feleslegéből lehetséges, hanem egyszerűen az ilyen lelkiismereti pénzekből.

És most jön a különbség! Ránk nagyon szegénytelen. Egy-egy egyház területén évekig él valaki s jóleső mosollyal adófizető

szomszédjának még mindig azzal dicsekszik, hogy ő mindezideig nem került „horogra“.

Varázsütésre milyen más lenne az élet ebben a mi református anyaszentegyházunkban, ha a Magvető rovalai eggyel megszapordnának és kezdené közölni azoknak a neveit, akik nem lefaragni próbálnak egy-egy darabkát egyházi járandóságukból, hanem ahhoz hozzáadni akarnak.

A jugoszláviai „Magvető“-ből.

Isten.

Nagy titok és örök Ige;
Életünknek lelke... szíve.

Fölfoghatatlan Valaki,
Égi szépség szent szavai...

Teremtőnk és bírónk nekünk,
— Ő együtt van mindig velünk.

Legyen áldott drága neve,
— Segítsen meg szent kegyelme!

RADVÁNYI SÁNDOR.

Kínában 175 protestáns missziótársaság működik és 6636 misszionárius dolgozik a kínai nép között. A protestánsok kezében 6600 elemi iskola van, több, mint száz főiskola, egyetem és technikai iskola, több, mint 30.000 diákkal. A protestáns tulsuly folyton jobban és jobban kidomborodik Kínában, különösen a felsőiskolások körében. A kínai iskolák leginkább az amerikaiak kezében vannak, akik nagy lelkesedéssel alapították ott a különböző iskolákat. Az 1918-ik esztendőben Pekingben még csak 72 főiskola volt, amelyek közül a katolikusok kezében csak 2 volt.

Ha lassan is, de mégis halad a 400 milliós népben a Jézus Krisztus evangéliuma. Teszel-e valamit a kínai misszió érdekében?

Hat és fél millió bibliát adott el a Brit és Külföldi Biblia Társulat az egész világon az Urnak 1926. évében. Ebből a 6,509.000 bibliából 49.000 Csonkamagyarországon talált gazdájára. 1924-ben 5,787.000 drb. volt a forgalom s ebből nálunk 16.000.

Terjeszted-e, olvasod-e a bibliát?

Az „Egyke“ pusztításai. A dunameléki ref. egyházkerület közgyűlésén dr. Szabó Béla tanfelügyelő jelentést tett arról, hogy akadt már kerületében olyan elemi iskola, amelyben az egyke pusztításai miatt nem tudnak tanítani, mert nincs gyermek, aki iskolába járjon. Egy gazdag faluban, amelynek kilencvenhat háza van, az egyke miatt harminckét ház a legrövidebb időn belül lakatlan lesz.

Ha továbbra is így megyünk a modern korral, más tanfelügyelők is hasonló dolgokat fognak jelenteni! Az egykés vidék majd egy nagy csendes temetőhöz fog hasonlítani!

*

A vig özvegy temetése. Madridból jelentik: A Dél-Spanyolországban fekvő Alicante városkában meghalt a nyolcvanéves özvegy, Casilda Rico. Halála előtt maga rendelkezett a temetési szertartásról. Még életében megvette koporsóját, megrendelte a koszorukat, kiválasztotta a sírhelyet és mindent ki is fizetett. Örökösét is megnevezte végrendeletében, de kikötölte, hogy temetésén minden úgy történjen, amint ő intézkedett. Az örökösök tiszteletben tartották az özvegy végső akaratát. Így azután a holtat tetemét a legszebb csipkekendőjébe burkolták. A gyászmenetben az összes rokonok világos, tarka ruhákba öltözködve vettek részt és a castegnettekét csattogtatva, vidáman táncoltak a pezsgő zenére, amelyet az özvegy maga válogatott össze. Vidám zeneszó, táncoló gyászkíséret mellett vonult azután a menet a gyászháztól egészen a temetőig, sőt táncolni kellett a négy unokának is, akik a koporsót vitték és így az özvegy maga is tánc lépésekben ment utolsó útján.

A földi életből táncolva mehetett ki, de a tulvilági létbe biztosan fogvacogva lépett be!

Gondold meg, hogy az örökbíró elé kell állnod!

Mi lehetséges még ma is Spanyolországban! Teljesen megbízható forrásból vesszük a következő hírt: „Nemrég a spanyol bíróságok két évi börtönre ítélték egy asszonyt, mert azt a kijelentést tette, hogy Szűz Máriának Jézus Krisztus születése után még több gyermeke is született. Az asszonynak ezt a kijelentését úgy tekintették, mint a katolikus hitnézet kigunyolását és ezért elítélték. A spanyol főbíróság megerősítette ezt az ítéletet, úgyhogy a szegény asszony már megkezdte büntetése kitöltését.“

Ez biztos, hogy nem vallásszabadság. De ma mindenfelé mind nehezebb és nehezebb lesz az Ur gyermekeinek helyzete!

*

Ijesztő jelenség. Budapest lakossága a múlt évben (1926-ban) kb. 900 000 hektoliter bort fogyasztott, amelynek csak a fogyasztási adója hatvanmilliárd korona volt.

Hány szegény árvát, tüdővészest, lelenget, munkanélkülit lehetne ezen az óriási öszszegen segíyezni! Pest egyik része iszik, dáridózik, táncol, tombol az élvezetekben, ugyanakkor egy óriási rész éhezik, rongyokban jár, odukban lakik! Lehet-e ennek jó vége?

=====

Fiacskám! Ne azt akard, hogy az Ur a te tökéletlenségedre hasonlítson, hanem te vágyj az ő tökéletességére.

*

Sohase azt hangoztasd, hogy milyen nagy a te keresztyénséged, hanem, hogy mekkora az Ur kegyelme.

*

Drága kis fiam, ne a földtől elmélkedj ami tudóssá tesz, hanem elsősorban azon, ami megjavít.

=====

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZÁJTELETET

Arnót. Minden második vasárnap d. u. 4.

Átd. vas. d. u. 4.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5 földsz. Vasárnap d. e. 10 d. u. 5. kedd d. u. 5.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. I. em. Vasárnap d. e. 10 csüt. este 7.

Budapest, Országbíró-ut 12—14. Vasárnap d. u. 3 Szerda este 7.

Borjád. Vasárnap d. e. 10. este 8.

Dombóvár, Bezerédi-u. 27. vas. és péntek este 1/2 8.

Döbrököz. Minden második vasárnap este 8.

Döge. Minden vasárnap d. u. 4.

Györköny. vas. d. e. 10. este 8. Szerda este 8.

Kispest, Nagy Sándor-u. 18. sz. Vasárnap d. u. 4 Keddén este 7. Péntek este 7.

Kaposzsekső. Vas. d. e. 10. szerda este 8.

Kaposvár, Németh István-u. 2. vas. d. u. 4. csüt. este 8.

Kisvárd. Minden vasárnap d. u. 4.

Miskolcz. Gilányi utca 4. vas. d. u. 4. szerda este 7.

Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/2 11, este 7. Szerda és péntek este 7.

Nagykálló. minden vasárnap d. u. 4.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10

Ózd. Minden vasárnap d. u. 4.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház“ k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.

A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal: Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. szám.